

Postala sam niskog čina žrtva:
Ranjena sam - al još nisam mrtva!

MOJA VOLJENA HRVATSKA

Kralja Tomislava 5, 44000 SISAK, www.mvh.hr
mob/tel: 091/935-9238, email: ilipak48@gmail.com
MB: 5012635 OIB: 08985799493 IBAN HR9423600001102747058

Broj: 30/2019
Sisak, 20.05.2019.

Priopćenje stranke Moja Voljena Hrvatska

Otvaranje novih biračkih mjesta u inozemstvu protivno je Ustavu RH, Članku 45, Točki 3.

Vijest da su za Izbore za EU Parlament "određena biračka mjesta u inozemstvu", (njih 119!), izazvala je nevjericu, zapravo šok, čak i među površnim poznavateljima Ustava RH, a pogotovu u hrvatskom raseljeništvu (kovanica Hrvoja Šošića).

Gore spomenuta Odluka o otvaranju "novih biračkih mjesta u inozemstvu", u suprotnosti je s Ustavom Republike Hrvatske, Člankom 45. Točki 3. (uvrštenom u Ustav RH u vrijeme zadnje vlade SDP-a) kako slijedi:

Članak 45.

Točka 1.

Hrvatski državljani imaju opće i jednako biračko pravo s navršenih 18 godina u skladu sa zakonom. Biračko se pravo ostvaruje na neposrednim izborima tajnim glasanjem.

Točka 2.

U izborima za Hrvatski sabor birači koji nemaju prebivalište u Republici Hrvatskoj imaju pravo izabrati tri zastupnika, u skladu sa zakonom.

Točka 3.

U izborima za Hrvatski sabor, Predsjednika Republike Hrvatske i Europski parlament, te u postupku odlučivanja na državnom referendumu biračko se pravo ostvaruje na neposrednim izborima tajnim glasovanjem, pri čemu birači koji nemaju prebivalište u Republici Hrvatskoj, ostvaruju biračko pravo na biračkim mjestima u sjedištima diplomatsko-konzularnih predstavništava Republike Hrvatske u stranoj državi u kojoj prebivaju.

Odluka o "novim biračkim mjestima u inozemstvu" je protuustavna, jer je u suprotnosti s Točkom 3. Članka 45. Ustava RH, prema kojoj »... birači koji nemaju prebivalište u Republici Hrvatskoj ostvaruju biračko pravo na biračkim mjestima u sjedištima diplomatsko-konzularnih predstavništava Republike Hrvatske u stranoj državi u kojoj prebivaju«.

Dakle, prema Točki 3. ne mogu se otvarati nova biračka mjesta, osim u (novim) diplomatsko-konzularnim predstavništvima.

Da bi se mogla otvarati biračka mjesta izvan postojećih diplomatsko-konzularnih predstavništava, morao bi se mijenjati Ustav RH, Članak 45. Točka 3. (koju "zahvaljujemo" mnogim "promjenama Ustava").

Promjene Ustava RH regulira Članak 144. dvotrećinskom većinom glasova Saborskih zastupnika, što je samo po sebi besmislica s dalekosežnim posljedicama. Na primjer, tako bi se Republika Hrvatska mogla pretvoriti dvotrećinskim izglasavanjem u Hrvatskom (Državnom) Saboru u bilo što, pa i u kraljevinu!

Nadalje, nailazimo na kontradikcije unutar samog Članka 45., naime, Točka 1. ispravno definira biračko pravo kao opće, što znači za *sve izbore i referendum*, i jednako, što znači da svaki glas vrijedi jednako, bez obzira na biračko mjesto ili birača!

Zato je Točka 2. u suprotnosti s Točkom 1., jer u izborima za Hrvatski Državni Sabor glas s biračkog mjesta u Konzularnom predstavništvu RH u inozemstvu vrijedu 50 puta manje, nego glas s biračkog mjesta u Republici Hrvatskoj. Naime, birači u RH biraju 150 predstavnika u HDS, dok birači u inozemstvu (Hrvatski državljani stariji od 18 godina "koji nemaju prebivalište u RH" biraju tri predstavnika u Hrvatski Državni Sabor. Bez obzira na njihovu brojnost, ima li ih tisuću (1000) ili 8 milijuna!

Točka 3. je sama po sebi krajnje nepravедna, jer praktično onemogućava milijunima hrvatskih državljana širom svijeta glasovanje, a posebno u preko-oceanskim državama Južne i Sjeverne Amerike, Australiji, Novom Zelandu i Južnoj Africi, što je u suprotnosti s Točkom 1., odnosno jednakosti biračkog prava!

Tako na primjer, vjerovali ili ne, Hrvati iz Vancouvera moraju dva puta putovati u Mississaugu, koja je udaljena preko 3000 kilometara, jednom se registrirati, da bi drugi puta mogli glasovati! Još je drastičnija situacija s hrvatskim državljanima u Južnoj Americi, pa tako Hrvati iz Brazila, te susjednih država: Venezuele, Francuske Gvajane, Surinama , Gvajane, Kolumbije, Ekvadora, Bolivije, Perua..., moraju glasati u glavnom gradu Brazila, Brasiliji, koja je od Rio de Janeira udaljena 934 kilometra, a od Sao Paola 874, a u ta dva grada živi najviše Hrvata. U Venezueli živi preko 6000 Hrvata, od kojih većina ima hrvatsko državljanstvo, ali, nakon što im je SDP-ova vlast ukinula veleposlanstvo u Carácasu, nitko više ne može od venezuelanskih Hrvata glasovati.

Ta je nepravda, nejednakost biračkog prava, prema Točki 1. jednakog, najviši oblik diskriminacije na nacionalnoj osnovi, odnosno diskriminacije prema »građanima hrvatske narodnosti« (IZVORIŠNE OSNOVE), običnim rječnikom, diskriminacije prema Hrvatima u zemlji Hrvatskoj!

Već ovaj kratki osvrt daje naslutiti da hrvatski državljani (ne tzv. građani, jer »građanin« nije pravni pojam, te ne pretpostavlja postojanje države!) ne mogu i ne smiju ostaviti "institucijama sistema da rade svoj posao", jer bi se jednog dana mogli probuditi u "regionu"!

Budnost je Hrvatskog Naroda nužna, a to proizlazi iz **TEMELJNIH ODREĐABA**: »... vlast proizlazi iz naroda i pripada narodu ...«, pa se "institucije sistema" moraju uskladiti sa zahtjevima Naroda, i referendumom, ako treba.

